

BATI'NIN VE BATICILARIN KORKTUĐU GERÇEK:

TÜRKİYE İSLAM'LA YÜKSELECEK!

□□□□□□

Amerika'nın Türkiye'de Çok Sayıda Gayrı Resmi Üssü Bulunuyordu!

Bu Nasıl Bağımsızlıktı? Türkiye-ABD ilişkilerini, “İnişli çıkışlı ama her zaman iyi” diye tanımlarken, bölgemiz ve Ortadoğu'daki kaos ortamıyla ilgili çarpıcı değerlendirmelerde bulunup, İsrail'in Suriye'yi bombaladığını hatırlatan ABD'li gazeteci Seymour Hersh, Suriye'nin sessizliğini ise, “Ortadoğu'da büyük bir savaşı önleme isteğine” bağlıyordu. ABD'li gazeteci, AKP döneminde aynı zamanda, TSK ile ABD ve İsrail'in önemli bir işbirliği içinde olduğuna dikkat çekiyordu. ABD gizli operasyonlar mı yapıyordu? 1959'dan beri gazetecilik yapan Pulitzer ödüllü Hersh, “Askeri olarak ABD Türkiye'ye çok önem veriyor. Bu önem politikalardan bağımsız ve ayrıdır. ABD'nin Türkiye'de resmen açıklanmayan birçok üssü bulunmaktadır. Birtakım gizli anlaşmalar çerçevesinde istihbarat paylaşıyorlar, bu da Amerikan özel kuvvetlerinin operasyonlarına olanak sağlıyor” bilgisini aktarıyordu.

Her Taşın Altından Cheney Çıkıyordu!

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ekim 2020

Akşam gazetesine (2008'de) röportaj veren Hersh, ABD seçimlerini de değerlendirirken: “ McCain gelirse, zaten hiçbir şey değişmez. Demokratlar'dan hem Obama, hem de Clinton, ABD'deki güçlü Musevi lobisinin baskısı yüzünden İran konusunda bayağı sertler. Bir de unutmayalım ki Bush'un görevden ayrılmasına kadar bir yıla yakın zaman var. Ve İran'ın nükleer silah sahibi olmak istediğine emin görünüyorlar ve önlemek istiyorlar. Üstelik İran, eğer nükleer silahlara kavuşursa bunları Hizbullah'a vereceğini düşünüyorlar. Bir de Cheney var. Her taşın altından o çıkıyor. Suriye'ye saldırmadan önce İsraililer ABD yönetiminde kiminle konuştular sanıyorsunuz?”
diye ekliyordu. Ve aynı Cheney bu sefer de İran saldırısı için mi Türkiye'ye geliyordu?

Bizim Vakıflar Niye Düşünülmüyordu?

Bu arada, AB'nin baskıları ile AKP tarafından Meclis'ten geçirilen Vakıflar Yasası Sevr'e hazırlık gibi görülüyordu. İktidarın Avrupa Birliği üyeliği için sürekli taviz verdiği süreçte AB yetkililerinden, **“Biz Türkiye'yi üye olarak kabul edemeyiz. Olsa olsa İmtiyazlı Ortak statüsü tanıyabiliriz”** önerisi sürekli dillendiriliyordu. Ancak AKP ise taviz vermeye devam ediyordu. Meclis'te kabul edilen maddelerle yabancıların Türkiye'de vakıf kurabilmelerine olanak sağlayan Vakıflar Yasası'nın, gelecekte Türkiye'nin bütünlüğünü bozacak neticelere yol açabileceği kaydediliyordu. Öte yandan yabancıların ülkemizde mal-mülk edinmesine kolaylık sağlanmasına tepkiler dile getirilirken daha önce İslam devletlerine ait yerlerdeki vakıfların durumunun ne olacağı da vatandaşlar tarafından yüksek sesle dile getiriliyordu. Bugün İspanya olarak adlandırılan Endülüs'te İslam devletlerinin 711-1492 yılları arasında ve özellikle Yunanistan ve Balkanlar'da da Osmanlı devletinin yüzyıllarca yönetiminde olduğu vurgulanarak, buradaki vakıflar hakkında da benzer kararlar alınıp alınmayacağı tartışılıyordu. Vakıflar Yasası'nda yaptıkları değişikliklerle yabancılar vakıf kurabilmenin ve mülk edinebilmelerinin yolunu açan AKP'ye, vatandaşlar Balkanlar'daki tarihi mirasın ne olacağını soruyordu.

Peki Endülüs Vakıfları Niye Konuşulmuyordu?

İslamiyet'in siyasi-askeri güç ve medeniyet bakımından Orta Çağ'da ulaştığı zirvenin göstergesi olan Endülüs'te, İslam devletlerinin zayıflamasıyla beraber yaklaşık bir yüzyıl boyunca üç milyon Müslüman, ya sürgün edilmiş, ya din değiştirmeye zorlanarak Hristiyanlaştırılmış, yahut da kılıçtan geçirilmişti. Bir mimari harikası olan saraylar yıkılırken, kütüphaneler içlerindeki yüz binlerce kitapla yakılıp talan edilmişti. Bu yıkımdan geriye sadece Kurtuba (Cordoba) Ulu Camii (şu an katedral olarak kullanılıyor) ile el-Kasr/Alcazar Sarayı, Medinetu`z-Zehra'nın kalıntıları, Gırnata (Granada) el-Hamra Sarayı ile Cennetu'l-Arif Sarayı kurtulup günümüze gelebilmiştir.

Balkanlardaki Türk-İslam İzleri Hızla Siliniyordu.

Balkanlar'da ise Osmanlı dönemine ait şehir mimarisinin en güzel örnekleri bulunuyor. Bu çerçevede şehir merkezlerine cami-mescit, tekke-zaviye ve türbe gibi dini yapılar; han, bedesten, kervansaray, arasta ve çarşı gibi ticari yapılar; imaret, hamam, köprü, su kemeri, çeşme ve saat kulesi gibi sosyal yapılar; mektep, medrese ve kütüphane gibi eğitim merkezleri; kale, kule-ocak, burç ve tabyalar gibi askeri binalar inşa edilmişti. Bu yapılardan en çok bilineni Neretva Nehri üzerinde Mimar Sinan'ın öğrencisi Mimar Hayreddin tarafından 1566 yılında inşa edilen Mostar Köprüsü olduğu bilinmekteydi. Ve bunların tamamı tek tek tahrip edilip silinirken AKP sadece seyretmekteydi...

MÜSİAD bile: "Bu yasa devlete zarar veriyor!" diye uyarıyordu.

Vakıflar Yasası'nın çok stratejik bir konu olduğunu belirten MÜSİAD, kanunun çıkmadan önce kamuoyunda daha fazla tartışılması gerektiğini savunuyordu. Atılacak adımların "ülkemizde yarınlar için istenmeyen neticeler doğurabileceğini" vurgulayarak, kanunun yasalaşmasının gelecek için mahzurlu olduğunu kaydeden MÜSİAD, "Yasa maddelerinde, vakıflara geçmişe yönelik mal edinme hakları verilmektedir. Bu durum ciddi mülkiyet sorunu oluşturacaktır. Bu yasadan devletimiz ve halkımız zararlı çıkacaktır" görüşünü dile getiriyordu.

En çok tartışılan ve tepki gören 25'inci madde oluyordu.

Vakıflar Yasası'nın en çok tartışılan ve kabul edilen 25'inci maddesine göre: Vakıflar, vakıf senedinde yer almak kaydıyla, amaç ve faaliyetleri doğrultusunda, uluslararası faaliyet ve işbirliğinde bulunabilecek, yurt dışında şube ve temsilcilik açabilecek, üst kuruluş kurabilecek ve yurt dışında kurulan kuruluşlara üye olabilecek. Vakıflar, yurt içi ve yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan, ayni ve nakdi bağış ve yardım alabilecek, yurt içi veya yurt dışındaki benzer amaçlı vakıf ve derneklere ayni ve nakdi bağış ve yardımda bulunabilecek. Ancak, yurt dışı nakdi yardımlar, banka aracılığıyla alınabilecek. Amacını geliştirmeye yardımcı olmak veya gelir sağlamak amacıyla vakıflar, iktisadi işletme ve şirket kurabilecek, kurulmuş şirketlere ortak olabilecek. Yani Türkiye'deki azınlık vakıfları, yabancı güçlerin güdümüne girecek ve Sevr'in uygulanmasına hizmet verecekti.

NATO İslam Ülkelerini ve Özellikle Türkiye'yi Tehdit Görüyordu.

Beş Batılı generalden NATO'ya: "İlk önleyici nükleer vuruşu biz yapalım" raporu veriliyordu! Bükreş'te 24 Nisan 2008'deki NATO zirvesinde tartışılacak "Belirsiz bir dünya için, büyük bir stratejiye doğru" başlıklı rapor, ABD, İngiltere, Fransa, Almanya ve Hollanda eski Genelkurmay Başkanları tarafından hazırlanıyordu. Marshall Fonu'nun finanse ettiği raporda, NATO'ya "önleyici nükleer saldırı yapmaya hazır olması" tavsiye ediliyordu. Clinton döneminin Avrupa NATO Komutanı General John Shalikashvili, Eski NATO Askeri Komitesi Başkanı General Klaus Naumann, Eski Hollanda Genelkurmay Başkanı General Henk Van Den Breemen, Eski Fransa Genelkurmay Başkanı Amiral Jacques Lanxade ve Eski İngiltere Genelkurmay Başkanı Lord Inge 150 sayfalık bir rapor hazırlayıp, NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer'a sunmuşlardı. Raporda, "Nükleer silahların yayılma riski ve buna bağlı olarak nükleer savaş tehlikesi yakın" tespiti yapılarak, "Kitle imha silahlarının kullanımını önlemek için son araç olarak, ilk nükleer silahları kullanma seçeneği açık kalmalı" önerisi vardı. Batı'ya meydan okuyan ülkelere karşı nükleer silah kullanmayı öneren beş Batılı General, "ABD, NATO ve AB arasında bir 'ortak pakt' kurulmasını" gündeme taşımışlardı.

Raporun finansörü: Marshall Fonu oluyordu!

Batı başkentlerinde yankılanan bu rapor, dedefensa.org internet sitesinin haberine göre önce Brüksel'de tartışılmıştı. 17 Ocak 2008'de de Amerikan Defense News dergisinde haber yapılmıştı. Batı'nın nükleer silahların kullanımı konusunda ikiyüzlü ve saldırgan tutumunu ortaya koyan rapora, İngiliz The Guardian gazetesi ve Fransız Le Monde gazetesi de sayfalarında yer ayırmışlardı. Raporu Avrupa'nın Atlantist politikalarını oluşturan Marshall Fund Enstitüsü'nün finanse ettiği anlaşılmıştı.

"Batılı yaşam tarzı tehdit altında, NATO ve AB (Türkiye'ye karşı) işbirliği yapmalı" teklifi sunuluyordu.

The Guardian'ın haberine göre raporda, Batılı değerler ve yaşam tarzını tehdit eden siyasi bağınazlık ve dini radikalizmin arttığı, uluslararası terör, organize suç ve kitle imha silahlarının yayıldığı ve enerji güvenliğinin tehlikeye girdiği öne sürülüyordu. Bu duruma karşılık Batılı ulus devletlerin yanı sıra BM, NATO ve AB gibi örgütlerin zayıf düştüğünün belirtildiği raporda, NATO ve AB arasındaki işbirliğinin gelişmesinin önündeki engellerin

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ekim 2020

---

kaldırılması isteniyor ve bir dizi önerilerde bulunuluyordu. Yani NATO, İslam'a karşı bir Hristiyan Haçlı ordusuna dönüştürülüyordu. Raporu hazırlayan generallerin NATO'ya önerileri şunlar oluyordu:

- NATO karar mekanizmasında, hızlı hareket edebilmek için uzlaşmadan oy çoğunluğu sistemine geçilmesi, dolayısıyla üyelerin elinden veto kartlarının alınması.

- Afganistan örneğindeki gibi NATO operasyonlarında üye ülkelere kendi askerlerinin kullanılmasını sınırlama hakkı tanıyan ulusal uyarıların kaldırılması.

- Operasyonlara katılmayan NATO ülkelerinin karar mekanizmasından atılması.

- İnsanlığı korumak için acil müdahale gerektiğinde BM Güvenlik Konseyi kararı olmaksızın güç kullanılması.[1]

Artık NATO da çatırdıyordu.

Aslında NATO çatırdıyordu. NATO ülkelerinin Afganistan'daki yükü paylaşmaması krizi derinleştiriyor ve ABD Savunma Bakanı **"NATO'nun geleceği risk altında"** diyordu. ABD ekonomisi "riske" girince, yeşil kâğıttan ibaret doların da, ABD'nin askeri ve siyasi söz egemenliği de sarsıntı geçiriyordu. Tarihin "icabı ve doğası" böyle işliyordu. Düşen emperyalist bir ülkenin dost görüneni bile hiç kalmıyor, ama zorda kalan mazlum bir ülkeninki çoğalıyordu.

Bakınız,

Susurluk "Kaza"sından "NATO Kazısı"na yol gidiyordu!

Danıştay, Mehmet Ağar'ın Susurluk davasından yargılanmasına karar veriyordu... DP'nin eski Genel Başkanı, Emniyet Genel Müdürü olduğu dönemde (1993-96)

"cürüm işlemek için teşekkül oluşturduğu"

savıyla yargı önüne çıkarılıyordu... Danıştay'ın Susurluk davası kapsamında Yargıtay'da yargılanmasına karar verdiği Ağar'ın hakkındaki ciddi iddialara karşı anlatacakları büyük önem arz ediyordu. 1996'nın 3 Kasım akşamı Susurluk yakınlarında uçarcasına hızlı giden Mercedes kamyona çarptığında Mehmet Ağar İçişleri Bakanı koltuğunda oturuyordu...

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ekim 2020

Kaza haberi duyulduğunda Ağar'ın söylemiş olduklarını ise günümüzde pek hatırlayan olmuyordu... Ağar “en iyi savunma hücumdur” ilkesince aynen şöyle konuşmuştu: **“Hüseyin Kocadağ Abdullah Çatlı'yı yakalamış, teslim etmeye götürüyordu...!?”**

Böylesine uyduruk bir senaryoya inanabilecek hiç kimse çıkmamıştı. Mehmet Ağar da açıklamasını çok çabuk düzeltmiş ve **“Ben öyle duymuştum”** demeye başlamıştı.

Lütfen hatırlayınız: “Kaza”da hayatını kaybeden Abdullah Çatlı “Mehmet Özbay” adıyla 2 Ekim 1993'te İstanbul Valiliği'ne müracaat etmiş, can güvenliği olmadığı gerekçesiyle silah taşıma ruhsatı istemişti... Valilik, yaklaşık sekiz ay sonra 14 Haziran 1994 tarihinde “Mehmet Özbay”ın ruhsat almaya uygun olmadığına karar vermişti... Buna karşılık, Çatlı'ya, talebi Valilikçe reddedildikten sadece yirmi gün sonra 4 Temmuz 1994 günü “İçişleri Bakanlığı” onayıyla silah taşıma ruhsatı gönderilmişti... Dönemin Emniyet Genel Müdürü Ağar, Mehmet Özbay adına düzenlenen ruhsatı onaylarken, Çatlı da “Emniyet Genel Müdürlüğü uzmanı” payesi kazanıvermişti! Ağar böyle bir belgeden haberi olmadığını söylese de, Jandarma Genel Komutanlığı Kriminal Dairesi tarafından yapılan incelemede imzanın Ağar'a ait olduğu belirlenmişti. Oysa Çatlı, “Emniyet uzmanı” haline getirildiği esnada yıllardır “aranan” bir isimdi! 12 Eylül öncesinde İpekçi Suikastı dahil organize ettiği birçok kanlı terör eyleminden dolayı “acayip aranırken” askeri rejim kendisini -cebine pasaport koymak suretiyle- yurt dışına göndermişti. Çatlı'nın silah ruhsatı almak için başvurduğu tarihten 15 gün önce de Emniyet Genel Müdürü Ağar, koruculuğu kabul eden DYP Milletvekili Sedat Bucak'a bin beş yüz silah teslim etmişti... Bucak, hurdahaş olan Mercedes'ten sağ kurtulan tek kişiydi...

Çatlı'nın Susurluk “kaza”sında kaybolan sır çantası, 8 yıl sonra 2004'te ortaya çıkmıştı:

Susurluk sanığı Sedat Bucak'ın mahkemeye verdiği belgelerde; Çatlı'nın orgeneral rütbeli askerlerle konuşurken çekilmiş fotoğraflar da yer almıştı. “Kaza”dan sonra Mercedes'te bir cephaneliği andırırçasına “devlete ait” silahlar vardı... Ayrıca, Çatlı'nın üzerinde de toz kokaine rastlanmıştı... 18 yıldır eroin ticareti nedeniyle Interpol tarafından aranmaktaydı Çatlı... 80 sonrasında Fransa ve İsviçre'de birçok kez eroin ticaretinden dolayı hapse girip çıkmıştı... Papa Suikastı'nda teknik direktörlük yapan Çatlı, İpekçi Cinayeti'nde de rol verdiği Oral Çelik'le birlikte 1982 Şubat'ında Zürih'te sahte pasaportlarla yakalanmıştı... Interpol tarafından aranmakta oldukları halde, Zürih polisi hızlı ikiliyi salıvermişti. Üstelik kimlik kartlarını da ceplerine koymuşlardı... Nasıl mı? Çatlı ve Çelik, Ankara'dan Zürih'e gelen CIA elemanlarının ilgililerle yaptıkları görüşmeler sonucunda serbest kalmışlardı! Çatlı'nın 12 Eylül'den on gün önce Kapıkule sınır kapısından sırtını sıvazlayıp yurt dışına yolcu ettiği Ağca'yı, Bulgaristan'a kaçıran da

İpekçi Suikastı'nın kilit isimlerinden CIA ajanı Frank Terpil olduğu anlaşılmıştı... Bir başka CIA ajanı Francesco Pazienza'nın avukatı Guiseppe de Gori, 1996'da Roma'daki bir basın toplantısında Çatlı'nın ABD'li yetkililer tarafından korunduğunu açıklayacaktı.”[2]

III. Bin Yılda Türkiye Nereye Sürükleniyordu?

Tarihte Sümer/Mezopotamya ve Mısır medeniyetleri ile Ortadoğu tek ekonomik ve sosyal çevre olmuştur. Sonra İbraniler gelmiş, Akdeniz ve Karadeniz'i ekonomik ve sosyal olarak bir iç göl hâline getirmiş, kurdukları uygarlık iç denizler medeniyeti olmuş, Hazar Denizi de bu medeniyet havzasına katılmıştır. İslam Medeniyeti sayesinde eski dünyayı oluşturan kıtalar olan Asya, Avrupa ve Afrika tek medeniyet havzası olmuş, tek ekonomik, sosyal ve kültürel çevre hâline almıştır. Siyonist güdümlü Batı Uygarlığı Amerika'yı keşfederek, ayrıca ulaşım ve haberleşme ile yeryüzünü tek ekonomik ve sosyal çevre yani tek uygarlık hâline getirmiştir. Batı dünyası bu gelişimini 20. yüzyılda tamamlamıştır. İşte, “küreselleşme” veya “globalleşme” denen olgu budur. Yani Siyonist sömürü sermayesinin dünya hâkimiyetinin kılıfıdır. Oysa bugün III. bin yılı giderken yeni uygarlığın-yeni medeniyetin yani “III. bin yıl medeniyeti”nin doğuş sancıları yaşanmaktadır. III. bin yıl uygarlığı/medeniyeti de kara uygarlığı olacaktır. Yani geleceğin dünyasındaki “deniz kentleri” belki III. bin yılın sonlarına doğru oluşacaktır. Şimdilik denizler -bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da- daha çok seyrüsefer için kullanılacak; ayrıca balık avcılığı gibi küçük çapta ekonomiye katkıda bulunacak, oralardan değişik katı ve sıvı madenler çıkarılacak; ancak dünya denizlerinin karalar ile yarışacak durumu belki IV. bin yılında ortaya çıkacaktır.

Karaların çoğu kuzey yarımkürededir ve kuzey yarımküresinin de yarısında yığılmıştır. Dolayısıyla karalar yeryüzünün dörtte birinde toplanmıştır. Karadeniz, Akdeniz ve Hazar Denizi ile iç denizler kapsamındadır. Hatta Atlas Okyanusu da bir iç denizi durumunu almıştır. İşte bu karaların merkezinde “Türkiye” bulunmaktadır. Türkiye, yeryüzü kıta çeyreğinin ortasında bulunması dolayısıyla dünyanın merkezinde olan ülke konumundadır. Türkiye Amerika'nın batısı ile Asya'nın doğusunun tam ortasındadır. Türkiye Kuzey Buz Denizi ile Ümit Burnu yani Güney Afrika'nın da tam göbeğinde yer almaktadır. Akdeniz ile Karadeniz'i bağlayan boğazlar Türkiye'dedir. Ayrıca Avrupa'yı, hatta Afrika'yı Asya'ya bağlayan yollar da Türkiye'den geçmektedir. Türkiye dünyanın coğrafi merkezindedir. Dünya tek ekonomik ve sosyal çevre olmaya başlayınca, “Türkiye” ister istemez dünyanın başülkesi hâline gelmektedir.

İşte bu coğrafi ve stratejik konum Türkiye'ye büyük avantajlar sağladığı gibi; aynı zamanda Türkiye'nin hasımlarını da çoğaltmaktadır. Elbette bu konum sebebiyle oluşan tehlikeleri bertaraf edecek çare ve çözümler, daha doğrusu projeler de vardır.

Başta bazı tespit ve tedirginliklerimizi belirtmemiz gerekiyordu:

- Önce Avrupa Birliği bu konumundan dolayı Türkiye'yi sürekli güdümünde tutmak istemektedir.

- Eski Sovyetler (Rusya ve diđerleri) Türkiye'yi kendi parçası haline getirmek hevesindedir.

- ABD eline geçirdiđi dünya hâkimiyetini Türkiye'den devam ettirmek ve sürdürmek niyetindedir.

- İsrail kendi uygarlığını ya da BOP-BİP gibi projelerini Türkiye üzerinden yürütme gayretindedir.

- Çin ve Hint bu oluşumdan hoşlanmıyor; İran'ı destekleyerek Türkiye'nin hâkimiyetini önleme peşindedir.

Türkiye'nin bu durumdan ancak Milli Görüş siyaseti ve Milli Çözüm stratejisi ile yararlanabileceğini artık anlamak gerekiyordu.

- Türkiye coğrafi bakımdan büyüme hesabı yaptığı izlenimi vermemeli, sadece kendi çıkarlarını koruma ve uğradığı haksızlıklardan kurtulma çabasına yönelmelidir. Bu bakımdan bizim Avrupa Birliği'ne girmemiz tehlikedir.

- Türkiye güçlü bir savunma sanayi geliştirmeli ve kendi kendisini koruyabilmelidir. Türkiye silahlarını kendisi üretmelidir. Türkiye atom bombasına değil, tüm nükleer füzeleri ve tehlikeleri boşa çıkaracak bir teknolojik atılıma ihtiyaç göstermektedir. Bizim bilgilerimize göre Erbakan Hoca ve Milli Türkiye bunu başarma istikametindedir. Kimse Türkiye'yi bir tehdit görmemeli, ama gücünden dolayı aynı zamanda hiç kimse Türkiye'ye saldırma cesaretini gösterememelidir.

- Türkiye dünyadaki bloklardan hiçbirisine bağımlı hale gelmemelidir. AB'den, ABD'den, Rusya'dan, Çin'den ve Hint'ten eşit uzaklıkta ve yakınlıkta hareket etmelidir. Bu da yetmez; Türkiye tam ve tutarlı bir laik ülke konumuna gelmelidir.

- Türkiye ekonomik açıdan tam bağımsız konuma erişmelidir. Küresel sömürü sisteminin tüm kurumlarından vazgeçmelidir.

İşte, Türkiye'nin genel stratejisinde ve siyasetinde bu dört esas hâkim olursa; o zaman Türkiye'nin düşmanları azalır, dostları çoğalır ve Türkiye gelecekteki dünyanın yani "III. Bin Yıl Uygarlığı"nın merkezi olur. Türkiye sorunlarını buna göre çözmelidir.

Türkiye sadece İstanbul üzerinden dünyadaki trafiği taşıyamaz. Bunun için İzmir'in de devreye sokulması gerekir. Daha sonra Samsun ve İskenderun da devreye girebilir. İzmir deniz vapurları limanı hâline getirilmelidir. Ayrıca İstanbul ve İzmir'den Ankara ve Konya istikametlerine araba trenlerini taşıyan raylar döşenmeli ve İstanbul'un yükü öncelikle İzmir'e ve Samsun'a aktarılabilirdir.

Bir tarihçimiz önemli bir soruna dikkat çekiyordu:

"Benim 'Şeriat devleti' ya da 'İslam Devleti' uygulamalarına yönelik en temel itirazım nedir biliyor musunuz? "Şeriat Devleti"nin ya da "İslam Devleti"nin başında bulunan adamlar, sanıldığı gibi "göksel buyrukları" hayata geçirmiş olmuyorlar. Şeriat Devletinin başındaki adamlar, *aslında o İlahi buyruklardan neyi anlıyorlarsa işte onu hayata geçirmiş oluyorlar.* Bu da "dinin tek bir yorumu"nun, tüm topluma dayatılması anlamına geliyor. Adamlar devlet idare ederken "Allah böyle emrediyor" diyerek kendi yanlışlık ve haksızlıklarına muazzam bir dayanak elde etmiş oluyorlar. Ve muhalefet edenleri susturuyorlar!"

Yazarın bu eleştirisi üzerinde ciddi bir biçimde durmak gerekir. Kuşkusuz bu yalnız din devleti konusunda değil, demokrasi, insan hakları, Atatürk vb. konularda da geçerlidir. Bakın son zamanlarda "Hangi" diye başlayan onlarca kitap yayınlanıyor. Bunu ilk başlatan da Atilla İlhan'dı. Hangi Küreselleşme? Hangi Sağ? Hangi Sol? Hangi Batı? vb. daha sonra Taha Akyol

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ekim 2020

---

da “Ama Hangi Atatürk?” diye bir kitap yayınladı. Bütün bu çalışmaların ciddi ve haklı gerekçeleri vardır. Herkes aklının alabildiği, gözlerinin görebildiği ya da mantığının kavrayabildiği kadarıyla olguları değerlendirebilmektedir. Aynı şey dini anlayışlar için de geçerlidir. Bu nedenledir ki Suudi Arabistan’da Vahhabilik anlayışı çerçevesinde şeriat uygulayan kral, Kur’an’ın ya da İslam’ın değil, gerçekte kendi algısının icraatını yapıyor. Taliban yönetiminin uyguladığı sözüm ona “şeriat” da aynı defolarla yüklüdür. Bugünün İran’ı da kendi anlayışına göre bir şer’i hükümler devletidir. Kaddafi’ye sorulsa “Yeşil Kitap” ile uyguladığı devlet yönetiminin İslam’ın bizzat özü olduğunu söyleyecekti.

Boynunda asılı Kur’an-ı Kerim ile Haricilerin eline düşmüş bir sahabenin Hz. Ali için; **“Ali, Allah’ı sizden daha iyi bilir ve dinindeki ittikası (günahtan sakınması) sizden daha ziyadedir, görüşü de sizden daha açıktır”**

şeklindeki sözleri üzerine kendisine:

“Boynundaki asılı kitap seni öldürmemizi emrediyor”

diyerek onu “koyun boğazlar gibi boğazladıklarını” dönemin tarihini okuyanlar bilir. Bu Harici, Kur’an’ı cinayetinin aracı yapıyordu. Ama ona sorarsanız “şeriat”ı uyguluyordu. Demek ki Türkiye’de “Kur’an’daki İslam” kitapları bu istismardan kaynaklanıyordu.

Toplumsal, ekonomik, coğrafi ve tarihi farklılıkların İslam’ı anlama ve uygulama konusunda da ne kadar farklı yaklaşımlar yarattığının herkes farkındaydı. Kuşkusuz işin bir tarafı budur. Daha doğrusu samimi olan iman sahibi adamlar böyle algı ya da yanılğı içinde olabilirler. Kendisini inancına adanmış adam “ben böyle anlıyorum, herkes de böyle anlamalı ve dolayısıyla da benim anladığım gibi amel etmelidir” diyebilir. Ancak bir de olgunun diğer yönleri vardır. Herhangi bir inanç ya da kutsal, herhangi bir cemaatin, şeyhin, müridin, tarikatın ya da siyasetin algısına, iz’anına indirgenemez! Asil davaların her zaman rezil uygulayıcıları olabilir. Hele hele onlarca madde ve mana kralının kişisel iktidarı ya da çıkarı için yaptıkları tarihi tecrübelerle sabitken aynı hatalara düşülmeyeceğini düşünmek anlaşılabilir bir şeydir. Bu dünyadan yüzlerce yıldır her türlü dini, insani ve ahlâki değeri gözünü kırpmadan kullanan onlarca etki ve yetki sahibi resmi geçit yapar gibi gelip giderken, olanı biteni hâlâ anlamamak çok hazindir. “Allah böyle emrediyor” deyip kendi “heva ve hevesini” Allah’ın emri olarak sunanlara herkesten çok gerçek inanç sahipleri karşı çıkmalıdır!” tespitleri üzerinde durmak gerekiyordu. **Ama bir doğruyu eksik bırakarak, bilerek veya bilmeyerek yanlışlıklara ve İslam’ın hayattan dışlanmasını ve sadece iç dünyamızda bırakılmasını savunulara malzeme veriyordu.**

Din-ilim-ekonomi ve siyaset ilişkisi üzerinde, neden denge sağlanamıyordu?

İnsanda duygu, düşünce, yapma ve anlaşma yetenekleri vardır. Duygu iyiyi-kötüden, düşünce doğruyu-yanlıştan, yapma zararlıyı-yararlıdan, anlaşma dengeyi-ezmekten

ayıran melekelerdir. Bunların hiçbirisi kendi başına oluşmazlar, topluluk yani insanların birlikte yaşaması sayesinde ortaya çıkarlar. Duygularımızı “sanat” ile, düşüncelerimizi “dil” ile, yapmalarımızı “teknik” ile, anlaşmalarımızı “hukuk” ile yaparız. Topluluğa bunlar aracılığı ile verir, bunlar aracılığı ile alırız. Duygularda “sevgi”, düşüncelerde “tartışma”, yapmalarda “çıkart”, anlaşmalarda da “korku” etkinlik aracıdır. Başkalarından korktuğumuz için toplanır, birleşir ve güçlü hale taşınırız.

Duygular ihtiyaçları belirler ve ne yapılacağına karar verir. Düşünceler belirlenen ihtiyaçların nasıl yapılacağına karar verir. Yapmalar yapılacakların ne zaman ve nerede yapacağımıza karar verir. Anlaşmalar ise ortak olarak elde edilen ürünlerin paylaşılmasını düzenlemektedir. Din, inanç ve duygularımızın “sanat” vasıtasıyla içtimaileşmiş müessesesidir. İlim, düşüncelerimizin “dil” vasıtasıyla içtimaileşmiş müessesesidir. Ekonomi, yapmalarımızın “teknik” ile içtimaileşmiş müessesesidir. Yönetim, anlaşmalarımızın “hukuk” ile içtimaileşmiş müessesesidir. Böylece topluluk da ortak duygu, düşünce, yapma ve anlaşmalarla oluşan insan gibi bir bütünlük arz etmektedir.

Din, ne yapılacağına; ilim, nasıl yapılacağına; ekonomi, kimin yapacağına; yönetim ise yapılanların kime ait olacağına karar verir. Din sevgiye, ilim tartışmaya, ekonomi menfaate/çıkara ve yönetim de güce dayanıp yürütülmektedir. Uygarlık/medeniyet, birbirlerine benzeyen ama aralarında ilişkileri az olan düzenden, birbirlerine benzemeyen ama aralarında iş bölümü içinde birbirlerine dayanan ve yardımlaşan düzene geçmedir. Topluluğun birbirine benzer olmaları değil, farklı olmaları birliği ve bölünmez bütünlüğü sağlayıp güçlendirir. Kişilerin anlaşabilmeleri, duygu ve düşüncelerini birbirlerine aktarabilmeleri ve birlikte iş yapabilmeleri için birbirlerini tanımaları ve kimin ne olduğunu bilmeleri gerekir. Bunun için kıyafet serbestliğine ihtiyaç vardır; yahut kıyafet farklılığına dayanan bir düzene ihtiyaç görülmektedir. Topluluğun farklılıklar içinde bir arada yaşamasının sağlanması için gruplaşmalara ihtiyaç vardır. Buna “çoklu sistem” diyoruz. Bir topluluk içinde değişik din ve mezhepler olacak, halk o din veya mezhepten istediğini seçecek, böylece birbirleriyle anlaşabilenler bir araya gelebilecektir. Topluluk içinde değişik okullar, değişik ilmi ve sosyal gruplar olacak, kişiler o gruplardan istediklerine katılabilecektir. Toplulukta yine değişik ekonomik gruplar, mesleki dayanışma grupları olacak ve bunlar oralarda yani kendi alanlarında faaliyet göstereceklerdir. Çoklu siyasi partiler olacak ve kişiler oralarda dayanışma içine girecektir. Bilgisizlikten doğan zararları ilmi, ihmalden doğan zararları dini, beceriksizlikten doğan zararları mesleki, kasten iras edilen zararları siyasi dayanışma ortaklıkları tazmin edecektir. Böylece tüm hayat aidatsız sigortalanmış olur. Her sosyal grup kendi eğitimini yaptırır ve güvenceli diploma yani sigortalanmış diploma verir. İşte, “III. bin yıl uygarlığı” bu denge ve düzen üzerinde kurulabilir. Ve öncülüğünü Türkiye üstlenecektir.” yorumları yerindedir.

Yazar Osman ERAYDIN
07 Ekim 2020

İnsan gözlerine inanamıyor, gerçek mi, rüya mı?.. Dünya tersine mi döndü? İngiltere'nin resmi Anglikan kilisesinin başpiskoposu Dr. Rowan Williams *“Ülkemizdeki Müslümanlar için Şeriat mahkemeleri kurulmalıdır”* diyordu. Şubat 2008 yılındaki bu haber bizdeki ultra lâikleri kim bilir ne kadar şaşırtıp çıldırtıyordu?.. İkinci inanılmaz haber Rusya'dan geliyordu. Orada da bir Ortodoks papazı Hristiyan kadınların örtünmelerini istiyor ve çeşitli tepkilerden korkan hanımlara, *“Müslüman kızlar ve kadınlar kadar cesur olunuz”* diyordu. Bu haberi de ajanslar, gazeteler, TV'ler veriyordu.

Evet dünya dönüyor ama bizdeki bazı skolastik kafalılar hâlâ bunu anlamıyordu. İdeolojik yasaklarını, tabularını, baskılarını, terörlerini inatla ve ısrarla sürdürmeye çalışıyordu. Efendiler, hanımlar!.. Batılı olmak, Avrupa'ya benzemek istiyorsanız, onları taklit etmekle mükellefsiniz. Biz Müslümanların böyle bir derdi ve problemi yok ama sizin var. Bugünkü gülünç halinizle, Avrupa bir vadide, siz bambaşka bir vadidesiniz. Sizin iddianız şudur: *M edeniyet Avrupa'dadır, aydınlık Avrupa'dadır,* insan hakları Avrupa'dadır. Öyleyse Avrupa'daki din ve inanç hürriyetini, başörtüsü serbestliğini niçin kabul ve taklit etmezsiniz? Şu başörtüsü konusunda ne kadar yobazsınız, fanatiksınız, agresifsiniz!.. Çoğunluğun haklarını, hürriyetini, haysiyetini niçin görmezden gelirsiniz? Neymiş, *başörtüsü karanlığın simgesi imiş!..* Bırakın bu saçmalıkları, demagojiyi, safsatayı. Söylediğiniz, haykırdığınız aptalca sloganlarla sadece kendinizi küçültüp rezil etmektesiniz!

---

[1] Ali Rıza Taşdelen-Paris / 3 Şubat 2008 / Aydınlık

[2] 18.02.2008 / T. Korkmaz / Yeni Şafak